

Přejeme příjemný kulturní zážitek

FESTIVALOVÉ NOVINY – noviny regionálního divadelního festivalu JID 20-09 . vydává tým redaktorů a přátel Festivalových novin. **Šéfredaktor:** ReniK – Renča Neprašová, **Redakce:** Aneta J. – Aneta Jelínková, anton – Láďa Palán, JARIN – Jarin Plvan, Aneta – Aneta Pavličková, Bára – Bára Stolínová, Tereza – Terka Zudová, **Výtvarná spolupráce:** Týna Jozifková, **Design a grafická úprava:** Luděk Pulicar

festivalové webové stránky: www.jid.nazory.cz
redakční email: festivalove.noviny@seznam.cz

FESTIVALOVÉ NOVINY

JID 20-09

19. března

svátek má Josef

ročník 6

číslo 1

Program letošního festivalu

Výsledky JID 20 - 08

„Cesta kouzla“

Dílny inspirované Cestou kouzla

Předfestivalové akce

Literární příloha: Léčba divadlem

Program festivalu JID 20-09**19.3.09 Čtvrtek:**

- 10:00 - Zahájení festivalu
 10:00 - DS Spoušť (Gymnázium Jihlava): Cesta kouzla – autorská hra
 11:00 - DS Septima (Chotěboř): Navždy s tebou – autorská hra
 12:00 - Rozbor
 14:00 - DS Negativ (Telč): Genius loci – autorská hra
 15:30 - DS Žďár nad Sázavou, o.s. (Žďár nad Sázavou): Adam a jeho ženy – S.Mikule
 17:15 - Rozbor

Dílny:

- 14:00 - Pohybová dílna Anny Caunerové – Země Kouzelná.
 Místo konání: gymnastická tělocvična Gymnázia Jihlava

Nadstavbový program:

- 19:00 - Studio Ypsilon: Nic nás nezastaví aneb Jeden den messengerů na kole, režie Jiří Havelka. Divadlo Na Kopečku
 21:00 - beseda s hercem O. Věchým s názvem *Být, či nebyt hercem...?*
 21:00 - Společné setkání sponzorů, herců a milovníků divadla v kavárně Viola

20.3.09 Pátek:

- 9:00 - DS Bit (Gymnázium Jihlava): Rubikon –Luboš Brabenec a kol.
 10:00 - DS Pod maskou (ZUŠ Žďár nad Sázavou): Anna – Jana Miřková a kol.
 11:00 - DS Jouer (Gymnázium Jihlava): Spektakulární příběh ovlivněný fenyletylaminem – Enchžin Žugder
 12:00 - Rozbor
 14:00 - 15.00 DS Domino ml. (DDM Pelhřimov): Študáci – volně podle J. Žáka
 15:15 - 16.00 DS Hobit (Gymnázium Jihlava): Lovbor (Pozdní sběr) – montáž z děl různých autorů
 16:15 - Rozbor

Dílny:

- 9:00 - Tvůrčí psaní s Martinem Kolářem Skřítkem: Napiš to tak, aby to bylo slyšet.
 Místo konání: kino Dukla
 9:00 - Hudební dílna s Matějem Kolářem: Kamlani. Místo konání: kino Dukla
 14:00 - Pohybová dílna Anny Caunerové: Země Kouzelná.
 Místo konání: gymnastická tělocvična Gymnázia Jihlava
 14:00 - Herecká dílna s Jakubem Škrdlou: Comedia dell'Arte aneb Lazzi, lazzi od scénáře k inscenaci. Místo konání: kino Dukla

Nadstavbový program:

- 17:00 - Divadlo Vosto5: Standartní kabaret. Divadlo Na Kopečku
 20:00 - Koncert v Café Etage. Skupina: 4th soul

21.3.09 Sobota:

- 9:00 - DS Ambrózie (ZŠ Pouchov): Bylo nebylo v městečku Hameln...– volně na motivy Krysaře V. Dyka.
 10:00 - DS 3 + 1 (Pelhřimov): Soud s Slevingerem, dle Josepha Hellera.
 11:00 - Rozbor
 13:00 - DS Domino (Pelhřimov): Cucurucucu, František R. Čech.
 14:30 - DS Ochotní pro cokoliv (Jihlava): Zoufalci to zNaí, autorská hra
 16:00 - Rozbor

Dílny:

- 9:00 - Pohybová dílna Anny Caunerové: Země Kouzelná.
 Místo konání: gymnastická tělocvična Gymnázia Jihlava
 10:00 - Tvůrčí psaní s Martinem Kolářem Skřítkem: Napiš to tak, aby to bylo slyšet.
 Místo konání: kino Dukla
 14:00 - Herecká dílna s Jakubem Škrdlou: Comedia dell'Arte aneb Lazzi, lazzi od scénáře k inscenaci. Místo konání: kino Dukla
 17:00 - Sportovní floorbalová dílna Jardy Pivana.
 Místo konání: velká tělocvična Gymnázia Jihlava
 17:00 - Hudební dílna s Matějem Kolářem: Kamlani.
 Místo konání: u ohně před Divadlem Na Kopečku

Nadstavbový program:

- 17:30 - Autorské čtení Petra Pádivého v Café Etage
 19:00 - Vyhlášení literární soutěže Cesta kouzla v Café Etage (s vystoupením výherců recitační soutěže a Terezy Brožové)
 20:00 - Koncert v klubu Dělnického domu.
 Vystoupí kapely: Pročišťující pilulky Kleeweinovy, China blue, DJ Slávek

22.3.09 Neděle:

- 9:00 - DS Chandraradar (Nové Město na Moravě): Pozvánka na bábekjů, dle Petra Nikla
 10:00 - 10.30 DS Hlemýždi v Obraze (ZŠU Nové Město na Moravě): Psí srdce, Michail Bulgakov
 11:30 - Rozbor
 14:30 - Vyhlášení výsledků

Nadstavbový program:

- 11:00 - DS Studánka (PL Jihlava):
 Smutná paní a zpívající komedianti,
 Dana Holíková. Divadlo Na Kopečku

Dílny:

- 13:30 - Prezentace dílen.
 Divadlo Na Kopečku

Na co dále můžete těšit...

- Patronem festivalu je herec Ondřej Věchý.
- Čestným hostem festivalu je režisér Michal Junáček.
- Porota: D. Špalková, J. Stuchlík, J. Tejkl
- Vynikajícím čajem vás potěší a zahřeje čajovna Kuba a Pařízek ve stanu před budovou divadla.
- Ceny vyrobili pacienti PL Jihlava
- Festival uvádí Regina Havránková
- Propagační materiály jsou dílem Lenky Tlačbavové

Denně hrajeme ve foyer, D.Dokulilová, M.Hávová,
 K.Hořáková, T.Brožová – hrajte s námi!

Z výsledků loňského festivalu JID 20-08

Postup - Šrámkův Písek

- Nominace: DS "2"
- Doporučení: DS Domino st.

Postup - Náchodská prima sezóna

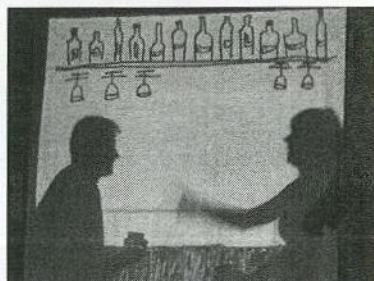
- Nominace: DS Spoušť
- Doporučení: DS Ochotní pro cokoliv

Další ocenění

- divácká soutěž o nejlepší hru: DS "2"
- nejlepší mužský herecký výkon: kolektivní cena (DS Domino st).
- nejlepší ženský herecký výkon: kolektivní cena (DS "2")
- cena za režii a práci se souborem: Ivana Fexová (DS Spoušť)
- cena za dramaturgii: DS Hobit
- cena za scénickou hudbu: DS Hobit
- cena Thespidovy káry: Klára Dvořáková (DS Obludárium)
- cena za nejlepší kostýmy: DS Fatales
- cena za nejlepší scénář: DS Ochotní pro cokoliv
- cena za nejlepší vedlejší ženskou roli: Denisa Andělová (DS Ambrózie – za roli šaška)
- cena za nejlepší vedlejší mužskou roli: Jan Fichtner (DS Potichu – za roli Pickeringa)

Divadelní festival JID 20-08 byl specifický a lákavý i tím, že ho svou hrou ozvláštnily i nové a mladé studentské soubory. Jen z jihlavského gymnázia kromě starých a zavedených souborů Spoušť a Hobit na scéně vtrhly kupříkladu soubor Ochotní pro cokoli, který diváky potěšil humorem a improvizací, a neméně zajímavé bylo samozřejmě herecké duo studentek s lakonickým pojmenováním Dvě, jejichž umění jim vyneslo jak postup do Písku, tak i cenu diváků. A to už musí být hra, že se líbí jak odborné kritice, tak i prostému divákovi.

Letošní festival však jistě nebude výjimkou, co se týče nových souborů. Z Jihlavy přijde mladá odnož Hobita Bit nebo ze ZUŠ v Novém Městě na Moravě DS Hlemýždi v Obraze.

anton

PŘEDFESTIVALOVÉ AKCE

AUTORSKÉ ČTENÍ, HUDBA, ZPĚV A RECITACE

Úroveň čtení se rok co rok zvyšuje, což dokazují desítky stálých návštěvníků

Autorské čtení je tradicí festivalu JID. Začalo se Na Kopečku a pokračuje se v kavárně Etage, která se pravidelně při této příležitosti naplní k prasknutí. I tentokrát jsem si málem neměla kam sednout. Podrobnosti o této předfestivalové akci se mohli studenti Gymnázia dočíst v pátém čísle Géčka, budu se proto snažit neopakovat se a přitom vám, kdo nejste jihlavští, přiblížit, o co jste přišli a o co určitě příště přijít nesmíte, pokud nejste kulturní barbaři (což nejste, většinou jste herci☺).

Kouzelné bylo nejen téma literárních dílek Cesta kouzla, ale i to, že jsme všichni odcházeli poněkud napnutí, kterýže šťastlivec ze všech předčítajících nakonec na festivalu JID 20-09 získá ocenění. Představila se nám dílka finalistů vybraná z neuvěřitelných dvaadvadesáti prací, které byly na toto téma napsány. Páni! Kdo zvítězí?

Tentokrát bylo autorské čtení rozdělené do bloků, což byl určitě velice zajímavý nápad, který to celé ozvláštnil, zrychlil a celé to uplynulo mnohem rychleji než kdyby se pořádkem jen četlo a četlo. Proběhlo to celé zhruba takto:

Nepřekvapilo mě, že většina výtvorů s tématem Cesta kouzla byly úvahy, stejně jako práce Blanky Fišarové. Po ní přišel na řadu Petr Loupač, kterého bohužel nebylo moc slyšet, ale i to všechno k autorskému čtení patří. Mile mě překvapila Eliška Konupková se svým vyprávěním o vysněném světě, kde se rodiče nehádají. Pak přišel ozvlášťující blok recitace, velice profesionální. Dva uchazeči o studium na DAMU předvedli, co si připravili na přijímačky. Začala Regina Havránková se *Zkrocením zlé ženy* a dlouho jsem se tak nezasmála jako při *Vyjevených dětech* Jirky Šalamouna. Mezi nimi se předvedly Katka Hořáková a Danča Dokulilová s několika vlastními písněmi – jedna byla vymyšlena dokonce ten den těsně před vystoupením. Z těch byli všichni úplně unesení.

Následovalo malé odvážné drama sehrané studenty sportovní třídy. Alena Svačinková chtěla být mezi úvahami originální, její minihra však pro mě byla trochu rozpačitá i přes svou originalitu. Tereza Burešová pak přečetla dojemný příběh o tom, jak milovaná zemřelá osoba zůstává s námi v našich snech. Posledním literárním výstupem večera bylo dílko Jarina Plvana, kterého pravidelní návštěvníci čtení pamatují díky sportovním úkonům na karimatce, které ho naučil jeho profesor Němec. Svě čtení tentokrát neprokládal ani jedním dřepem ani jedním klikem, ale po chvíli čtení se zakousl do koblížku, který si přinesl, protože čtení je velice vyčerpávající. Minule při něm dokonce ztratil 0,623 kg, což už raději neriskoval.

Nakonec vystoupili všem velice známí exgymnazisté Přemek Hrubý a Kája Dvořák, kteří si připravili několik notoricky známých skladeb. Konec přepychový. Kdo tedy vyhraje? Vše se dozvíme v průběhu festivalu, už jsem napnutá jako kšandy...

Renik

KONCERT STUDENTŮ

Budou to už čtyři měsíce, co se v naší jihlavské kavárničce rozléhaly tóny hudebních nástrojů a jiné skvělé výkony a pořád je na co vzpomínat. O čem mluvíme? O koncertu studentů 25.11., kdy jedni z nejznámějších hudebníků z gymnázia předvedli, co všechno umí.

Ani tento večer nebyl výjimkou, provázela jím jako obvykle talentovaná moderátorka Regina Havránková, bez které by to snad už ani nebylo ono. „Já si vůbec vážím lidí, kteří svůj volný čas obětují umění, protože to je něco krásného,“ řekla Regina a prozradila i svůj tajný tip: „Myslím si, že velkou nadějí je Terka Brožová, která hraje na klavír a doprovází Spoušť.“ Posuďte sami, Terku uvidíte jak každý den za pianem, tak i v DS Spoušť ve čtvrtek, 19.3. Ani role moderátorky by vás pak neměla překvapit, jistě skvěle a s nadsázkou se jí opět zhostí Regina Havránková.

Další, kdo vás na letošním JID bude provázet každým dnem, je Danča Dokulilová, známá a talentovaná violoncellistka. Mimo jiné jí můžete vidět i v DS Hobit v pátek, 20.3. V Etagi hrála právě na své violoncello s klavírním doprovodem. A jak už to při Dančiných výstupech bývá, nikdo ani nedutal.

Jakuba Ruschku na festivalu hrát nevidíte, na koncertu studentů gymnázia hrál na klavír a nutno říct, že ač jediný zástupce mužského pohlaví, svou roli splnil na jedničku. Velký potlesk byl jasným důkazem.

Potlesk si právem zasloužily i holky z 2. C. se svou skupinou To Neřež! „Hráli jsme na klavír, housle, kytaru, příčnou, altovou i zobcovou flétnu,“ uvedla členka skupiny Tereza Vlachová. „Pocity byly výborné, sice účast publika nebyla zas tak vysoká, ale ti, co se dostavili, byli moc fajn. Hodně mě potěšila účast našich spolužáků,“ přidala se jedna z flétnistek. „I když jsme měly málo času na nacvičení a dostavily se nějaké chybičky, hrálo se pěkně a naše nasazení bylo stoprocentní,“ dodaly holky a shodly se: „Hraní v Etagi nás vlastně minulý rok dalo dohromady.“

Večerní kulturní akce v kavárně se tak staly už skoro tradicí. Ať je to autorské čtení, herecké výkony uchazečů o vysoké školy nebo právě koncerty talentovaných hudebníků. Snad každý se už někdy snažil vecpat do útulné, leč malé Etage u centra jihlavského náměstí.

Nebylo to ale poprvé ani naposledy, co i Dia Heričová předvedla, co umí. „Ani si nepamatuji, kdy Dia začala hrát. Ještě jsem ani nebyla na gymplu a ona už vyhrávala všemožné soutěže,“ potvrdila její kamarádka Marie, která jí přišla fandit a dodala: „Snad o ní uslyšíme i po tom, co letos snad úspěšně odmaturuje.“

To samé by se dalo říct o Markétě Hákové. I její výkon byl velmi působivý a tak můžeme jen doufat, že se holky v Etagi ukáží i příští roky, stejně jako jejich předchůdci, kteří úspěšně odmaturovali, z nichž můžu zmínit třeba Přemka Hrubého. Jeho jméno není vůbec španělská vesnice a publikum kavárny jeho návštěvu vždy ocení.

Neformálnost jakéhokoliv koncertu v kavárně dodává jen a jen plusové body. Není to upjaté ani strojené. To ostatně předvedla i Tereza Keřkovská a Míša Krátká. Diváci se bavili a byli nad míru spokojeni. „Přišli jsme sem hlavně kvůli našim spolužačkám, musíme ale uznat, že skvělí byli všichni. Etage je prostě Etage,“ pochvalovali si příznivci skupiny To neřež! a já s nimi musím souhlasit „Etage je prostě Etage.“

Aneta J.

VERNISÁŽ KOUZLA

Cesta kouzla byla pojata literárně, hudebně, výtvarně a dokonce i audiovizuálně

Další JID akce se konala opět v kavárně Etage v úterý 3. března, tentokrát se sešli milovníci umění. Proběhlo totiž slavnostní zahájení Vernisáže výtvarných maturitních prací studentek z Gymplu v Jihlavě. Kreslily (jak jinak) na téma Cesta kouzla, takže letošní motto festivalu se dočkalo i výtvarného zpracování. Jak se s tímto abstraktním tématem holky popraly? Běžte si sednout na kávičku a prohlédněte si jejich díla!

Aby byla tato akce zajímavější, zúčastnili se jí i studenti Audiovizuálního umění vedení Matějem Kolářem a předváděli tu svoje performance související s tématem Cesta kouzla. Sám Matěj Kolář se do toho vžil, jak je u něj zvykem. Nasadil si vysokou pletenou čepici a po Etagi chodil s nepřítomným výrazem. Mlátil lopatou o zem a několikrát s rukama zdviženýma do vzduchu zařval svým mohutným hlasem do ticha kavárny. Pokud si to neumíte představit, určitě bude stát za to navštívit jeho hudební dílnu Kamlani, která začíná zítra v 9:00 v kině Dukla, určitě si užijete.

A kdo se pohyboval kavárnou kromě řvoucího Matěje? Dvě jeho studentky pojaly svou performanci velice originálně. Stylově se oblékly (viz foto), přinesly si s sebou jakýsi inzerát, na základě kterého se zde hodlaly sejít s Vaškem, který na ně v kavárně měl čekat. Dvě vdavekchtivé dívky, „Jarka a Jarka“, tak obcházely všechny přítomné pány (včetně ředitele Gymnázia) a pokřikovaly na ně: „Vaškuuuu! To jsem já, Jarka!! Já se sem za tebou táhnu až z Ostravyyyy a ty si mě vůbec nevšímáášš!!“ načež se jedna z protagonistek Aneta málem rozbředla.

Další tři studentky zahájily vernisáž sice tišeji, ale přesto velice krásně. Oblékly si slušivé baletní úbory a jako ladné labutě tiše pluly kavárnou kolem nervózních Jarek a řvoucího Matěje Koláře. K tomu všemu hrála klavíristka DS Spoušť Tereza Brožová. Sami Spoušťáci pak taky přišli přítomné potěšit několika svými písněmi. Na malém pódiu je pak vystřídal akademická malířka Hana Wagnerová, která všem popřála hodně štěstí do letošního festivalu JID. Řekla, že umění hory přenáší, a že je dobře, že jím stále vyjadřujeme svoje pocity. To, co jeden přináší, druhý přijímá. Měla také pravdu v tom, že rozumět samotnému dílu nemusíme, ale musí v nás něco vyvolat, špatné i dobré. Maturantky z výtvarné výchovy splnily svůj úkol na jedničku...

Renik

MYSTÉRIUM SVĚT

Jak se pracuje Jakobovi Škrdlovi se Spouští a co předvedl v Etagi?

Jak začala vaše spolupráce se Spouští?

S paní profesorkou Fexovou jsme se setkali asi před čtyřmi lety, kdy mě oslovila, abychom v rámci JID 20-05 postavili na náměstí maringotku s divadlem T.E.J.P. Tehdy jsem na to řekl, že mi to nepříjde zrovna jako výborný nápad, ale že bychom spolu mohli udělat nějaké divadlo. A protože mi ta spolupráce přišla velmi inspirativní, pokračovali jsme v tom i nadále.

Kam chodíte na nápady, které se v představeních Spouště objevují?

Nejdůležitější je vytvořit takovou atmosféru, aby nápady mohly samy vznikat. Když se ví, jak se má taková atmosféra vytvořit (což je těžký, vlastně to vůbec není v lidských rukách), potom nápady přicházejí samy.

Myslíte, že i letos bude Spoušť na JIDu úspěšná?

Já jsem nikdy divadlo nebral jako soutěžní záležitost a ani nechci, aby se tak bralo. V divadle se má soutěžit o jakousi divadelní etiketu a o co nejpřesnější sdělení, ale každé divadlo má jiné způsoby vyjadřování, jinou formu, takže opravdu obdivuju porotu, která je schopna říct, že tohle divadlo je kvalitnější než to druhé. Musí to být nesmírně složité, oceňovat představení nějakou cenou. Zda budeme úspěšní nebo ne, na to neodpovím. Rozhodně si ale věřím v tom, že ta práce byla zodpovědná a poctivá a že se nám podařilo přesně pojmenovat některé věci.

V minulých ročnících Spoušť dokázala diváky nadchnout, podaří se jí to i letos?

Už půl roku pracujeme na tom, abychom diváky zaujali, tak doufáme, že to na tom bude vidět.

V rámci předfestivalových akcí jste v kavárně Etage sehrál svou autorskou hru Mystérium svět. Jak byste ji v několika větách sám shrnul?

Monodrama mystérium svět je vlastně o čtyřech dnech, kdy kosmonaut Neil Armstrong letí na Měsíc a kdy se lidská noha poprvé dotkne Měsíce. Celé to představení je vlastně o tvrzení Armstronga, že z Měsíce se svět podobá cirkusové manéži. A Mystérium svět nahlíží na svět jako na úžasný cirkus, ve kterém je řád, ve kterém se věci dějí tak, jak si přejeme, a ve kterém máme spoustu možností věci měnit.

Jak jste své představení pojali?

Původně to mělo být první představení divadla T.E.J.P., které se mělo hrát v maringotce. Mělo mít spoustu loutek a vlastní scénu, ale čas na přípravu utekl hrozně rychle, jen přestavení maringotky do podoby divadla zabralo strašlivě moc času. Tak vlastně v krátkém časovém termínu vzniklo monodrama. Nejdřív jsem se toho tvaru monodrama bál, ale protože miluji italského herce Dario Fo, který podobný tvar dělá s obrovskou grácií a espretem, snažil jsem se trošku připodobnit právě tomu, co na jeho dariovským monodramatu miluju.

Tereza

DOPROVODNÉ DÍLNY

„DIVADLO JE ZODPOVĚDNÁ PRÁCE,“

říká Jakub Škrdla. Kopeček se bude smát při Komedii del'Arte

Když jsem se od Jakuba Škrdly dozvěděla, na co chce zaměřit letošní divadelní dílnu, rozšířila jsem svou slovní zásobu o další slovo. Ottův slovník naučný mi poradil. Slovo „lazzi“ vysvětluje jako název žertů v italské improvizované komedii nebo v širším smyslu jako nemístné komické vtipy v divadelní hře. To zní zajímavě!

Jaký by to byl divadelní festival, kdyby na něm chyběla divadelní dílna. Vedení této dílny se Jakub Škrdla ujal letos potřetí. „První dílna se týkala gagu,“ vzpomíná herec Horáckého divadla, „druhá nesla název ‚Homo Ludens‘ - člověk hravý. Letos se bude dílna týkat komedie dell'arte.“ A do ní včleněných krátkých komických situací zvaných lazzi, o kterých jsem se už zmínila.

Velice mě zajímalo (a určitě věřím, že to zajímá i vás - potenciální zájemce o účast na dílně), jestli se bude Jakobova dílna řídit mottem festivalu Cesta kouzla. Jakub Škrdla mě nezklamal, když to potvrdil: „Určitě ano. Při vytváření divadla si člověk prochází určitou cestu. A ta chtě nechtě má svou magii – své kouzlo. Je to asi dané sdílením tématu v určitém kolektivu, touhou něco sdělit, vyprávět, dozvědět se...zažít. A my budeme dělat divadlo v duchu komedie dell'arte, která vždycky uměla a chtěla diváka rozesmát, pobavit a přitom nebyla lačíná.“

Už jste se přihlásili? Že ne? Tak už máte na čase. Dílna začíná už zítra ve 14:00 v kině Dukla. Loni byla totiž účast velice slušná. „Na začátku nás bylo pět a na konci pětatřicet, z toho sedm bylo z Rakouska,“ prozradil Jakub. Určitě už má pro vás připravenou spoustu vychytávek a můžete se těšit na parádní improvizaci.

„S těmi, kdo rádi pracují, je radost pracovat,“ těší se Jakub Škrdla na svou dílnu. „Vždycky jsem měl štěstí, že jsem jich na festivalu potkal opravdu spoustu.“

A jak se vlastně Jakub k JID dostal? „Asi před čtyřmi léty mi zavolala paní Fexová. Měla skvělý nápad – postavit na náměstí v Jihlavě v rámci festivalu JID maringotku našeho divadla T.E.J.P., které jsme spolu se ženou založili v roce 2001. Mně se ale nechtěl domlouvat traktor, a tak jsem si domluvil schůzku, abych jí to rozmluvil. A tak začal náš dialog.“

Máte chuť naučit se něčemu novému, vyzkoušet si, jak dokážete improvizovat, nebo si prostě jenom tak zahrát divadlo? Přihlaste se!

„Divadlo je zodpovědná práce, což profesionální herec ví a neherec se tomu teprve učí. Tam končí veškerá legrace, tam se nediskutuje. No a zbytek – to je legrace,“ dodal Jakub a já myslím, že vše bylo řečeno, takže vzhůru do Dukly na Comedia dell'Arte aneb Lazzi, Lazzi, od scénáře k inscenaci!

Renik

HUDEBNÍ DÍLNA „KAMLANI“

Letošní ročník JID nabízí řadu dílen, včetně té hudební, kterou povede jihlavský performer Matěj Kolář. Ti, kterým příroda nadělila hudební hluch se však nemusí obávat se přihlásit.

„Hlavní náplní workshopu bude pokus o rekonstrukci šamanského obřadu v psychiatrické léčebně,“ vysvětluje Matěj.

Šamanismus spojuje prvky bohoslužby, tance, hudby a samozřejmě divadla. Slovo šaman pochází z tunguzského jazyka a označuje kouzelníka, osobu, která je schopna dostat se do extáze a do spojení s nadpřirozenými bytostmi. Tím tedy tato dílna navazuje na heslo festivalu Cesta kouzla.

První část dílny proběhne v pátek 20. 3. v kině Dukla, kde se dovíte například to, jak souvisí techno s šamanismem, co znamená slovo Kamlani, nakoľik byli dávní šamané herci nebo zda-li může divadelní akce navodit změněný stav vědomí. V sobotu v podvečer se pak můžete těšit na bubnování Na Kopečku.

Přijďte si tedy „zašamanovat“ a jedinečný zážitek vás nemine.

Aneta

DÍLNA TVŮRČÍHO PSANÍ

Festival je festival. A divadlo je divadlo. To nemůže popřít už vůbec nikdo. Je to prostě to. JID je JID, o tom žádná. Má to svoje kouzlo, o kterém se toho namluvilo a napsalo spoustu. No a co by byl divadelní festival JID bez doprovodných akcí? Nic. Krachlo by to všechno.

Před dvěma lety (ted' nevím, nebo před třemi? Čert to vem...) jsem se zúčastnila literární dílny pod vedením Skřítky poprvé. Příběhla jsem pozdě, pošlapala jsem koberce, protože jsem si až dlouho po příchodu všimla, že jsou všichni ostatní zutí, no prostě vyloženě dobrý dojem jsem neudělala. Takže příchod byl nic moc. Ale odchod byl super.

Plánovaná půlhodinka, kterou jsem si vyčlenila ze svého divadly nabitého programu, se setsakramentsky protáhla. Nicméně stálo to za to a při odchodu jsem si do mobilu ukládala čísla snad deseti lidí, se kterými se musím, prostě musím ještě někdy sejít. Schránku na zprávy mi pak zaplnil seznam knížek, na které jsem v dílně dostala tip, a které jsem chtěla přečíst po nadšených projevech dalších členů work shopu.

Ale ten strávený čas rozhodně nebyl vyplněn jen povídáním. Ne, to rozhodně ne. Psalo se a psalo a psalo... V příjemném prostředí z nás létaly kreativní kousky jeden za druhým. Martin Kolář nás nenápadně pobízel a postrkoval správným směrem. Psalo se o všem a všelijak. Monology, dialogy, věty rozvitě i holé. Brainstorming, jak má být. Člověku nakonec stačilo jedno slovo na lístečku a odnesla to celá stránka.

Letos se tu parta pisáleků sejde zase. Dílnu tvůrčího psaní si určitě nenechají ujít všechny ty kreativní duše, kterých se na JID 20-09 sejde, doufám, pozhnaně. My všichni, co pro hloupé potěšení házíme slova a občas i myšlenky na papír, my se sejdem na literární dílně Martina Koláře.

Bára

ZAOSTŘENO NA FLORBALOVOU SPORTOVNÍ DÍLNU

Včera v noci se mi podařilo „ulovit“ exkluzivního respondenta. Kolem jedenácté hodiny se v prostorách místní nejmenované hospody nečekaně objevil Jarin Plvan, hlavní organizátor Florbalové sportovní dílny. Po kratším přemlouvání (neustále opakoval: „Nemám čas!“) nakonec svolil ke krátkému rozhovoru, jehož obsah vám zde předkládám. Hlavní tématem byla pochopitelně samotná dílna, ale došlo i na řadu pikantních otázek, které zdánlivě s festivalem JID nijak nesouvisí...

Jarine, mohl by jsi nám povědět, jaké pivo právě piješ?

Já myslel, že se budeme bavit o florbalu a JID? No, ale jestli to chceš vědět, tak je to *elkopopovický Koz*!

Pojďme tedy k tématu – letos jsi se rozhodl premiérově na JID zařadit sportovní dílnu. Její náplní bude florbal a uskuteční se v sobotu od 17:00. Jak tě to vlastně napadlo?

Vidím to asi takhle – každý festival má v dílnách takové zvláštní kořeny. Stejně tak tomu je i zde, v Jihlavě. Je tu opravdu vynikající výběr, ale něco mi loni prostě chybělo. Taková volnější dílna, kde by ani tak nešlo o nějaký divadelní či jiný růst, ale o legraci a aktivní odpočinek. A právě proto jsem navrhnul sportovní dílnu.

A jak se na to dívala ředitelka festivalu, paní Ivana Fexová? A proč zrovna florbal?

Paní Fexová byla od začátku z mé vize nadšená. Myslím, že ji moje zdůvodnění, proč sportovní dílnu, docela přesvědčilo. A proč florbal? Tak mám za to, že momentálně u nás není progresivnějšího sportu. Navíc je poměrně jednoduchý i pro začátečníky.

Pojďme k náplni dílny. Co se v ní bude odehrávat?

Předem bych rád zdůraznil, že tam rozhodně nebudeme stát v řadě a střílet na bránu, či dělat nějaké signály a freestyle. Tato dílna má být o legraci a odpočinku. Proto bych ji rád pojal jako turnaj. Týmy mohou být buď jako soubor nebo mixované. Jistý je zatím jen tým JID, do kterého se při troše tréninku snad také protlačím =). Zbylé týmy utvoříme až tam. Jinak délka dílny bude cca 90-120 minut.

Zní to zajímavě. Poslední otázka – co přesně potřebuji, chci-li se zúčastnit?

Jediná věc, která je povinná, je obuv vhodná pro pohyb v tělocvičně. Samozřejmě je možné jít i bos, pokud má někdo takové choutky. Hokejky zajistíme, ale vlastní hole jsou pochopitelně vítány.

Zbytek rozhovoru se již svezl k obyčejnému tlachání. Dovolím si zde proto skončit a ještě jednou vás na Florbalovou sportovní dílnu pozvat. Sobota, tělocvična Gymnázia Jihlava (vaše souborové mámy vás tam nasměrují či dovedou) v 17:00!

JARIN

POHYBEM DO ZEMĚ KOUZELNÉ

Jedinou dílnou, která se účastníkům festivalu představuje už dnes ve čtvrtek, je pohybová dílna Anny Caunerové. Pro potřeby dílny vyčlenilo jihlavské gymnázium prostory své gymnastické tělocvičny, takže se účastníci nemusejí bát rozhodně žádného nedostatku prostoru. Protože pořadatelka dílny raději svoji práci dělá než o ní jen mluví, je náplň dílny trochu záhadou, určitě ale bude také nějak inspirovaná mottem festivalu Cesta kouzla – název dílny zní Země kouzelná. Takže pokud se nebojíte odzkoušet a vyzkoušet si něco nového, rozhodně neváhejte a přihlaste se. Začíná se dnes ve 14:00 v gymnastické tělocvičně Gymnázia...

anton

„NADĚJE“ PROVÁZÍ JID 20-09

Znělkou festivalu bude letos píseň Hope od Apocalyptiky

Danča Dokulilová si podle mě nemohla vybrat píseň se symbolističtější názvem. Čím lepším začít to divadelní klání než doufáním v to, že se to všechno vydaří, než doufáním v to, že se diváci budou celé čtyři dny bavit, než doufáním v to, že i herci si účinkování Na Kopečku užijí? A čím lepším pak celý festival ukončit než „nadějí“, že se tady všichni za rok opět sejdem? Ale nepředbíhejme, vždyť nás toho v těch čtyřech dnech ještě tolik čeká!

Jak mi prozradila Danča, znělka se začala tvořit asi před měsícem, bylo totiž potřeba včas nahrávku půjčit Terce Zudové a ostatním tanečnicím, aby stihly hudbu doplnit svým tancem. A kdo že nás tancem okouzlí? Dívky jsou většinou z Gymnázia v Jihlavě, akorát jedna chodí na Gympl ve Velkém Meziříčí. Můžete se těšit na Martu Voršilákovou, Zuzku Kotrbovou, Peťu Malinovou, Kát'u Konopeckou, Vendu Příhodovou, Kristýnu Dvořákovou a samozřejmě Terku Zudovou.

„Přemýšlela jsem, koho požádat, aby mi se znělkou trochu pomohl,“ řekla organizátorka letošní podoby znělky Danča, „obvolala jsem teda Luboše Macháčka a Šárku Hintenausovou. Pak jsme se domluvili na první zkoušce.“

Všichni to známe, první zkoušky nebývají nejrůžovější. Od té doby se muzikanti sešli ještě asi třikrát a od počáteční improvizace přešli k hraní přímo z not. Pozvali si k tomu ještě bubenicí Klárku Kalinovou a konečně mohla vzniknout potřebná nahrávka. Tu si poslechly naše tanečnice a co k ní vymyslely? To všichni uvidíme dnes.

„Ta písnička zní spíš ponuře, takže se k tomu tématu Cesta kouzla až tak nehodí,“ myslí si Danča. „Ale uvidíme, jaká bude po drobné úpravě.“ Můj subjektivní názor je, že naděje jako téma znělky se hodí víc než dost. Každopádně můžeme být rádi, že máme Danču, která se postarala o to, aby znělka vznikla. „Byla to určitě pro mě velká zkušenost,“ přiznává sama. „To téma mě napadlo dost brzo, tak doufám, že bude připadat divákům stejně příhodné jako mě.“

Jste zvědaví jako já? Tak se přijďte podívat a ať tedy naděje provází celý festival!

ReniK

Dnes večer: Studio Ypsilon – Nic nás nezastaví aneb Jeden den messengeru na kole

První festivalový den čeká vskutku královské vyvrcholení. Večer se divákům představí pražská „Ypsilonka“ s hrou „Nic nás nezastaví aneb Jeden den messengeru na kole“. Není od věci připomenout, že dílo vzniklo pod režijní taktovkou Jiřího Havelky (vynikající herec i režisér, který pochází právě z Jihlavy). Stručný popis generačního představení z webových stránek Studia Ypsilon: **Musíš znát Prahu, musíš bejt rychlej, musíš kašlat na předpisy, musíš jet nejkratší možnou trasou i kdyby to bylo přes dětský hřiště nebo magistrálu, jo taky pravidelně pít, ale rychle, a teple se oblíct, ale zase ne moc, aby sis na těle nedržel pot - z toho může bejt vošklivá bronchitidka - jo a hlavně nezastavuj. Nikdy nezastavuj. Jed'. Běží ti čas.** Fanoušci současného divadla necht' jsou již připraveni o 19:00 v Divadle Na Kopečku. Vstupné je 100 Kč.

JARIN

DNES!!

Srdečně vás zveme na besedu s patronem festivalu Ondřejem Vetchým, která se uskuteční ve 21:00 v Divadle Na Kopečku. Beseda nese téma: **Být, či nebýt...hercem?**

POROTA:

Josef Tejkl – režisér a učitel ZUŠ

Hlavní náplní Josefa Tejkla je královéhradecké Divadlo Jesličky, kde také vede tři soubory. Ty zásobuje svými texty, které píše také pro další dva – Černé šviháky a Samohanu. Momentálně hrají SVĚT PODLE KLOBOUČKA, ASTEROID BEJČEK a ZEMI POKLADŮ. U všech pěti souborů se ujímá také režie. Je mu šestapadesát let.

Dominika Špalková – členka odborné rady NIPOS ARTAMA

Vystudovala DAMU, obor dramatická výchova. Od dětství se aktivně věnuje divadlu. Působí jako pedagog na ZUŠ Trutnov, kde učí literárně dramatický obor. Zároveň působí jako předsedkyně občanského sdružení Poco a poco animato působícího v Hradci Králové. Činností sdružení je oživení kultury a podpora mladých umělců. Např.: pořádá 5. rok festival nového divadla Velká inventura ve spolupráci s pražským divadlem Alfréd ve dvoře a dal., v současné době připravuje výměnnou výstavu mezi umělci Hradce Králové a polské Wrocław. Je členkou odborné rady dětského a studentského divadla v NIPOS-Artama. Několikrát působila v porotě na národní přehlídce Dětská scéna, Náchodská prima sezóna. Občas hraje s divadlem DNO (inscenace Nepokojičky, Cirkus) a je dramaturgem letního kina širák v Hradci Králové a zároveň dramaturgyní a produkční divadelních představení v prostorách Adalbertina v Hradci Králové Hradecké kulturní a vzdělávací společnosti.

Jaroslav Stuchlík – režisér

Původně studoval divadelní režii na DAMU Praha, ale nakonec před nedávnem dokončil FF UK a je ze něj kulturní antropolog. S divadlem začínal koncem 80-tých let jako loutkář. Po celá devadesátá léta byl pravidelně členem redakce nebo dokonce šéfredaktorem loutkářských zpravodajů. Od roku 1999 až donedávna byl členem odborné rady ARTAMA Praha a také poradce min. kultury pro mladé amatérské divadlo. Divadelní přehlídky porotuje po celé republice od roku 1994. Aktivně dělá především činoherní divadlo, i když loutkařina zůstává jeho druhou odborností. Pokud by si měl nějaké představení pochválit, tak určitě by zvolil pásmo o básníku Ivanu Blatném, se který začátkem devadesátých let projeli celé Čechy a i kousek Evropy. Hodně úspěšná byla také inscenace Dvě království od Fráni Šrámka, která měla koncem devadesátých let i mimořádný úspěch u kritiky. Dnes se žije jako publicista a odborný konzultant. Občas režíruje videospoty a rozličné performance komerčního charakteru. V příští sezóně chystá režii divadelní inscenace, ale o tom nám, tak trochu z pověrčivosti, více neprozradil.

LITERÁRNÍ PŘÍLOHA

Léčba divadlem

Máte depku? Jste smutní? Dolehla na vás ekonomická krize? Máte pocit, že vám v životě nic nevychází? Jste ve stresu?

Zapomeňte na návštěvu psychologa. Zkuste léčbu divadlem. Nedávno jsem ji začala praktikovat a musím říct, že opravdu zabírá.

Zajděte na jakékoli divadelní představení, pohodlně se usad'te, uvolněte se a nechte se pohltit dějem. Dívejte se, poslouchajte, bavte se, smějte se, plačte... Léčba už probíhá.

Je úplně fuk, jestli půjdete na tragédii nebo komedii. V obou případech je hlavním úkolem herců rozbrečet diváky. Zatímco na konci tragédie byste měli plakat dojetím nad smutným osudem hrdinů, komedie by publikum měla dohnat k slzám smíchu. Kapitoulou samou pro sebe jsou absurdní hry. Ty se většinou tváří jako ty nejtragičtější z nejtragičtějších tragických tragédií, ale obvykle jsou to právě naopak nejvtipnější představení, jaká se dají v divadle vidět.

Samozřejmě ne vždy se podaří pohnout divákovými city. Záleží hlavně na obsazení. Někdy se stane, že herci jsou tak špatní, až divák brečí nad jejich výkonem. A jsme zase u toho pláče. Domnívám se, že budovy divadla jsou prostě odsouzeny k tomu, aby se v nich prolévaly hektolitry slz.

Ano, a jsem u toho, proč doporučuji chodit do divadla místo k psychologovi. Právě slzy, které – jak už jsem podotkla – tečou v divadle proudem, totiž považují za lék na veškeré psychické problémy.

Pokud zajdete na tragédii, poznáte, že minimálně v něčí fantazii existují lidé, kteří jsou na tom mnohem hůř než vy. Anebo si aspoň zapláčete nad nepochybně tragickým osudem autora. Když vymyslel takový doják, musel být přece psychicky úplně na dně!

Osobně doporučuji spíše návštěvu komedie. Slzy smíchu jsou účinnější lék, než slzy smutku. Odreagujete se, zasmějete a aspoň na chvíli zapomenete na své problémy.

Dávejte ale pozor, abyste se nestali závislími. Ano, s divadlem je to jako s ostatními léky. Nic se nesmí přehánět. Víím, o čem mluvím. Před časem jsem totiž objevila senzační drogu. Divadlo Járy Cimrmana. Pokud nedostanu pravidelný příděl aspoň jedné cimrmanovské hry týdně, mám absták – padá na mě splín, nuda a depka. Když si je naopak pouštím příliš často, nastává u mě stav euforie, který se navenek projevuje bezdůvodným vykřikováním hlášek z her a vybuchováním smíchy zdánlivě bez jakékoli příčiny.

Co z toho vyplývá? Chod'te do divadla, ale – jak se říká – všeho s mírou. A když už tam budete, nesedejte si vlevo. Tam totiž vždycky sedí blbci.

No nic. Začíná na mě padat splín. Já si jdu pro svou pravidelnou dávku legrace. Vy si pro mě za mě jděte třeba do pr... ehm, do divadla.

Stav euforie už je konečně tady. Ha ha ha... ☺

Mája Zemanová